

## 2022-03-01- Uitvaartliturgie Roger Demaerschalk – 94 j.

### CD 1 – koor Minisong – Buna Diminata – 1:40

**V 2:** Dag **Roger**, man van Lea en pa van Christa en Erik, Peter Roger, voor de kleinkinderen Zeno en Nero en tevens benaming voor alle kinderen Demaerschalk  
Dag man van 101 engagementen en 1000 ideeën ;  
man van Roemenië, van hele dorp en KWB.  
Man van veel woorden in te langgerokken speeches ;  
die mensen kon bejubelen en in schijnwerpers plaatste.  
Dag man van interessante analyses die Hoeilaart kleur heeft gegeven ;  
Blazende driebinger-man....” Il faut le faire”, **Roger** – uw woorden  
Jij hebt het gedaan ! 1000x dank hiervoor  
Speciaal voor jou kwam het Roemeens kinderkoor Minisong uit Boekarest, hier zojuist weer tot leven – net als bijna 30 jaar geleden met de start van onze humanitaire “help ons helpen Roemenië  
“ waar wij samen, met de zovele vrienden uit de druivenstreek op onze beurt ook zovelen hebben gelukkig gemaakt.  
Speciaal voor U, een volle kerk met familie en vrienden rond u verzameld zoals je het het liefst zou hebben.  
Dag **Roger**, steeds mijn beste vriend, in goede en ook moeilijke tijden...

### 1. **V 1** : Verwelkoming van de aanwezigen + kruisteken

In de naam van de Vader, de Zoon en de H. Geest. Genade zij u en vrede. Gezegend...

Welkom u allen, in naam van onze kerkgemeenschap, in de vertrouwde kerk van **Roger**, de plaats waar wij als gelovige gemeenschap 's zondags samenkomen om het leven te vieren met al zijn lief en leed. Hier willen wij nu rust en troost vinden, en zoeken naar woorden van hoop. In deze zin heten wij U welkom in deze uitvaartdienst.

Laten wij samen zijn in droefheid, maar niet als mensen, die geen hoop hebben.

Wij richten ons tot God, de gever van alle leven, en geloven dat Hij ons op dit ogenblik heel nabij is.

Deze morgen, *de dag vóór Aswoensdag*, zijn we samen om dankbaar afscheid te nemen van iemand die ons heel dierbaar is, **Roger Demaerschalk**, sinds bijna 5 jaar weduwnaar van **Lea Gournon**, een zorgzame en fijne vader en opa, die na een lang en gelukkig leven uit ons midden is weggevallen. **Roger** zou dit jaar 95 worden – een leeftijd die zeker niet iedereen is gegund !

Bij dit afscheid willen wij vandaag vooral hen, die om hem rouwen, heel nabij zijn.

De liefde die er tussen mensen op aarde bestaat, helpt ons geloven in een weerzien.

Niet de dood, maar het leven is het grote plan van God.

Met onze herinneringen aan **Roger**, pa en peter **Roger**, zowel voor zijn 2 petekinderen als voor alle neven en nichten, willen we ook onze dankbaarheid uitdrukken om wie **Roger** als gelovig man was en wat hij vanuit die spiritualiteit betekend heeft als zeer actief en dienstbaar man voor ons en onze maatschappij, en willen we hem in geloof toevertrouwen aan zijn en onze hemelse Vader.

Wij doen dat met de tekenen en de woorden die ons christelijk geloof ons aanreikt: woorden van hoop en toekomst voor **Roger** en voor ons die blijven. Woorden die zeggen: de God op Wie wij vertrouwen is voor ons als een Goede Herder.

Hij laat ons niet in de steek, ook niet als de dood ons overkomt.

### 2. **V 2** : Kruisritus:

Jezus heeft zijn kruis niet ontlopen – Hij heeft het moedig gedragen tot het bittere einde.  
Dit kruis van lijden is het symbool geworden van kracht en bevrijding,  
Het is een kostbaar teken van Gods grenzeloze en onsterfelijke liefde voor ons.  
**Roger**, dit was jouw rotsvast geloof en vanuit die overtuiging vond je de kracht  
om ook andermans kruis te helpen dragen.  
Dit kruisje met jouw naam zal het komende jaar een plaats krijgen in onze kerk.  
Het zal ons sterken en herinneren, er vooral in moeilijke tijden voor elkaar te zijn ...

### **Wij vragen zoon Erik, om dit kruisje nu bij zijn pa op de kist te plaatsen ...**

#### **3. V 2: Lichtritus :**

Toen **Roger**, gedoopt werd, is er een kaars ontstoken met licht van de paaskaars.  
Want het is het symbool van de hoop en het licht van Pasen dat ons zomaar gegeven is toen  
**Jezus** de liefde voor de mensen voorop stelde boven Zijn dood heen. Licht wil hier zeggen : “er -  
zijn” voor mensen - hoop geven en de wereld voor anderen mooier maken. Naar Jezus’ voorbeeld  
en met *zijn* hulp zet God ons aan om ook zelf licht te zijn voor de mensen rondom ons.  
Met dat vuur van Pasen, van eeuwig leven, willen we **pa en peter Roger**, nu omgeven, omdat wij  
geloven in die God van licht en leven, sterker dan de dood.

**Mogen we de kleinzonen Zeno (petekind) en Hanah, Nero en Celien, vragen** om met een  
vlammetje van de paaskaars, de baarkaarsen aan te steken.

**V 1:** En we bidden: Heer, moge het vuur van deze kaarsen, symbool zijn voor een leven van  
geluk en liefde aan anderen gegeven, en van leven naar een nieuwe toekomst van hoop. Wij  
vragen het U door Christus O.H. Amen

#### **4. Vergevingsmoment**

**V 1:** De dood doet ons nadenken over het leven, over de manier waarop we samen met anderen  
bestaan. Het leven van elke mens is getekend door het licht van goedheid, maar óók door  
schaduw van broosheid; door sterkte én zwakheid.

Laten we nu stil worden. Laten we samen bidden en woorden van vergeving vragen aan God en  
aan elkaar

**V 2:** Dit GEBED VAN EEN VADER (bewerkt naar Generaal D. MC. Arthur) zouden ook de  
woorden van pa, peter **Roger**, kunnen zijn, voor voor zijn kinderen en kleinkinderen  
maar kunnen tevens voor ieder van ons een stevige wegwijzer zijn op weg naar morgen :

Geef Heer, dat mijn kinderen en kleinkinderen steeds sterk genoeg wezen  
om zich van hun zwakheid bewust te blijven,  
en dat ze moedig genoeg zijn, dit voor zichzelf te bekennen.

Laat hen fier en vastberaden blijven bij een zware tegenslag,  
maar ook nederig en grootmoedig bij succes.

Geef dat hun verstand nooit hun hart verdringt,  
dat zij U kennen, mijn God, en dat zij aan die kennis steeds voorrang geven.

Leid hun weg niet altijd langs welstand en gemak,  
maar ook langs moeilijkheden en kruisen  
zodat zij voeling blijven hebben met hun medemens.

Leer hen stand te houden in de storm  
en begrijpend mee te voelen met hen die ten onder gaan.

Mochten zij leren lachen ...zonder ooit het wenen te verleren  
Mochten zij de toekomst tegemoet gaan ... zonder het verleden te vergeten

Dan zal ik, Vader, mijzelf durven toefluisteren :

"Ik heb niet tevergeefs geleefd!" Ik bid U: zegen en bewaar hen!

**V. 1** : God van alle leven, Gij weet dat onze overledene ons zo dierbaar was en dat ook blijven zal. Eens vernemen wij Uw antwoord op al onze mensenvragen.

Moge U ons blijven oproepen om ons te verzoenen met mekaar, en moge **Roger**, bevrijd van alle menselijke zwakheid, nu opgenomen worden in Uw volmaakte Liefde en voor eeuwig gelukkig zijn bij U in een leven voor altijd. Amen.

### 5. **V1: Openingsgebed:**

Heer, onze God, Gij schenkt ons jaren van geluk en vreugde, maar ook ziekte en pijn, verdriet en onmacht zijn ons deel.

Dwars door lijden en verdriet heen, leert Gij ons dat het goede niet sterven zal. Het wonder van uw liefde is sterker dan de dood.

Geef *ons* de nodige wijsheid om in te zien dat het geluk ligt in de kleine dingen en in de aandacht die we U en elkaar schenken.

Leer ons hoe we ons daaraan kunnen toevertrouwen.

Vandaag danken wij U voor het rijk gevulde leven van **pa en peter Roger** .

Wij leggen zijn leven en sterven in uw handen, God.

Laat **hem** geborgen zijn in uw liefde, waar alles zijn voltooiing vindt.

Wij vragen het U, Gij die leeft in eeuwigheid. Amen.

### 6. **Schriftlezing met inleiding:**

**V 2** : Ieder afscheid doet ons stilstaan bij de dingen waar we zo zelden bij stilstaan, zoals: het liefste dat we moeten leren loslaten,

het onzichtbare dat ons met elkaar verbindt,

de vreugde van het samen horen en de pijn van het gescheiden zijn,

of het gevoel van leemte en gemis dat doet verlangen naar een eeuwigheid...

Met onze gedachten bij **pa, peter Roger**, wie hij was en hoe hij leefde, willen wij in dit uur samen bidden en luisteren naar Hem, die ons door het leven van Jezus, de verhalen van de Bijbel of troostwoorden van mensen tegemoet komt.

### **Uit de eerste brief aan de Korintiërs :**

Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen- had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schelle cimbaal. Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen- al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen, had ik de liefde niet- ik zou niets zijn.

Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs en kon ik daar trots op zijn - had ik de liefde niet, het zou mij niet baten.

De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze. De liefde zal nooit vergaan.

Ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

### **CD 2 : Ave Maria – Andrea Bocelli- 4 :45'**

**7. Evangelie :** **V. 1** **Ev. 63**; Mt. 16,21 ...

**8. Homilie:** **V. 1**

**9. Stiltemoment**

**10. Gedachteniskaarsje :**

**V. 2 : Symbolen** zijn zo belangrijk in ons leven.

Hiermee kunnen we immers dingen ‘zeggen’ en ‘voelen’ waar woorden tekort schieten. Daarom willen wij nu, met het licht van de Paaskaars, ook het gedachteniskaarsje voor **pa**, peter **Roger**, ontsteken en bidden : “God, onze Vader, wier naam ook is : ‘Ik zal er zijn voor jou’ , Gij laat ons niet alleen wanneer pijn en verdriet ons omringt. Laat dit kaarsje een teken zijn van onze genegenheid en waardering, maar vooral ook een teken van hoop op nieuw leven voor hem en eeuwige rust bij God, onze Vader.

**We vragen CHRISTA om dit kaarsje nu dicht bij haar pa op de kist plaatsen.**

**Getuigenis – een woordje van Eric en Ad (tekst hier achteraan)**

**V. 2 : Een tijdje geleden reeds schreef Roger zelf de volgende tekst :**

Beste mensen,

Als ik het voorrecht kreeg om zo oud te worden, heb ik de behoefte om mijn dank te verwoorden.

Ik heb in volle oorlog mijn vader verloren. Ik was 14 jaar en moest als enige kostwinner gaan werken . Dit heeft waarschijnlijk mijn later leven ook beïnvloed . Heel jong ben ik me gaan inzetten voor de maatschappij, daarin gesteund door het voorbeeld van kardinaal Cardijn.

Ook het mirakel om twee heel zware operaties te overleven heeft me nog meer gestimuleerd om me verder in te zetten voor onze medemensen.

Ik heb het geluk gehad een uitzonderlijke vrouw te ontmoeten, die me gedurende 65 jaar heeft geholpen en gesteund ondanks haar werk in haar bekende winkel .

Wij hebben in ons leven talloze initiatieven mogen verwezenlijken met als hoogtepunt de vijftig jaren Lindenhof.

Dat alles was maar mogelijk dankzij de trouwe inzet van uitzonderlijke medewerkers Zonder hen was het zeker onmogelijk geweest.

Mag ik bij deze dankwoorden mijn kinderen niet vergeten die me mijn ganse leven hebben bijgestaan met een speciaal woordje voor onze Christa. Zij heeft me in mijn laatste levensjaren als een moeder verzorgd. En al die ontelbare vrienden van hierboven dank ik van harte

**11. Voorbeden: *Jef legt wierook op in de wierookschaal***

**V. 1:** In de stilte van dit uur willen we bidden tot God.

We leggen **wierook** op het vuur in de wierookschaal. Moge zoals de rook opstijgt naar de hemel ook onze gebeden opstijgen tot bij God de Heer.

Bidden is immers openstaan voor God en de anderen; is luisteren en aandachtig zijn voor de mens en zijn situatie, voor zijn verlangens en zijn tekorten.

Bidden is aandachtig zijn voor het leven en de diepste zin ervan. Wanneer wij al biddend luisteren naar elkaar, dan luistert ook God naar ons..

**V. 2** : - Als wij even stil worden, God, dan kan ons hart spreken van pa, peter **Roger**.

Het vertelt ons hoe dankbaar we zijn, omdat we hem zo lang mochten kennen en beleven ; hoe dankbaar voor alle mooie momenten die wij met **hem** mochten meemaken ; voor alle vriendschap, warmte en gezelligheid die van hem is uitgegaan ; Laat alles wat van hem teken was van goedheid, geborgen zijn in ons hart en veilig zijn in Uw behoedende hand. Laten wij bidden...

-als we even stil worden deze dagen,

dan bidden we voor **de kinderen van Roger : Christa, Eric en Ad** ;

voor **zijn kleinkinderen Zeno en Hanah, Nero en Celien** ; dankbaar voor de liefde en zorg waarmee hij hen omringde en de stille fierheid die hij voor hen ervaarde.

Ook voor allen die hem mochten kennen en waarderen als *broer en schoonbroer, nonkel, familielid en vriend*. Moge het voor ons een voorbeeld zijn om, zoals pa, peter **Roger**, zelf te leven in die geest van liefde en zorgzame aandacht voor elkaar. Laten wij bidden...

-als wij even stil worden in deze dagen,

dan gedenken we alle **overledenen** uit de familie- en vriendenkring van **Roger**, allen die in het verleden een belangrijke plaats hadden in zijn leven.

Moge **hij** nu samen met zijn dierbare overledenen rusten in Gods vrede. Laten wij bidden.

- Tegelijk denken we aan alle mensen die plots sterven; die lijden door ziekte, pijn en verdriet; en er alleen voor staan. Help hen een behouden overtocht te maken God. Wees Gij hen nabij. naar hun eindbestemming bij U. Laten wij bidden...

**V 1**: Goede God, dit zijn maar enkele beden die wij voor U hebben uitgesproken. Ongetwijfeld leeft er nog veel meer in het hart van ieder van ons.

Gij kent ons, Gij weet wat er omgaat in ons hart.

Wij vragen U: laat de goedheid en liefde tussen mensen niet verloren gaan, maar vrucht dragen alle dagen van ons verdere leven. Door X.O.H. Amen.

## 12. Eerbetuiging - Offergang

**V 1**: We worden nu allen uitgenodigd om bij de offergang een laatste groet te brengen aan **Roger**. Offergang is een milde benoeming voor *een zacht afscheid van iemand die wij als mens zo goed hebben gekend* en die zoveel voor ons heeft betekend.

Daarbij komen we in 2 rijen langs de middengang naar voren.

Het is een sereen gebeuren, met een intense symboliek : groeten met een buiging en/of even je hand leggen op de kist van onze geliefde die de weg gegaan is naar de andere werkelijkheid. Net alsof wij **onze pa, peter, Roger** een warme toegestoken hand zouden reiken: een simpel menselijk gebaar, maar één die een hemel kan doen openbloeien.

Het is een groet die tegelijkertijd een teken is van medeleven met de familie.

Als je ons geloof deelt, word je vervolgens uitgenodigd de hand te leggen op het **icoon-kruis** dat wij u aanreiken of om het te groeten.

Daarna ontvangt u een gedachtenisprentje en daarbij kan u een vrije bijdrage leggen in de schaal en dan langs de zijgangen terug naar uw plaats keren.

Moge dit gebaar ook een teken zijn van ons geloof in de verrezen Heer, van ons vertrouwen en onze hoop als christenen op het eeuwig leven.

*V 1 en V 2 nemen het icoonkruis en groeten als eersten het lichaam van de overledene. Daarna gaan ze met het icoonkruis op de commtrede naast de kist staan.*

**CD 3 : Papa/Stef Bos/3 :13' – CD4 : Susan Boyle/3 :11'...- CD5 Wonderful world/ L. Armstrong/2:18'**

**V 2:** Onze Roemeense families zijn in gedachten hier bij ons.

Zij willen zeker bij deze gelegenheid verwoorden wat alle vrijwilligers uit de druivenstreek tot op heden, voor hen hebben betekend.

*Bij dit droevig afscheid schrijft Elena Doinea uit Boekarest – bij velen van ons bekend -, het volgende :*

*Meer dan 30 jaar geleden kwam een groep enthousiaste Belgen naar Roemenië om ons hulp te bieden na de revolutie. Maar van hen kregen we niet alleen materiële hulp ; wèl ook de hoop op een beter leven. Wij hebben hun grote vriendschap ervaren en zomaar gekregen. Beetje bij beetje maakten zij écht deel uit van onze families en werden zij voor ons onvervangbaar. "Hoe kunnen we dit uitleggen aan mensen, wat hier gebeurt?" waren woorden van **Roger** die hij zo ontelbare keren graag herhaalde... Maar het is waar ! Dit kunnen we niet uitleggen door woorden – het zijn **diepe gevoelens** van liefde en vriendschap voor elkaar die we alleen maar kunnen beleven en in ons hart bewaren.*

*Eén voor één verlaten onze vrienden ons definitief en laten een grote leegte na in onze harten...*

*Wij leven mee met de familie van **Roger** en wensen hem een nieuw leven voor altijd bij God, onze Vader, in die nieuwe wereld van engelen waar hij zeer zeker een mooie plaats verdient.*

**Elena**

**13 .Onze Vader :**

**V 2:** "Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel", zo bad Jezus.

Het 'koninkrijk der hemelen' heeft alles te maken met deze aarde. God is te vinden in elke mens 'die met - en naast ons leeft; die ons draagt en die wij "onze Vader" mogen noemen.

Bidden we dan nu in dankbare herinnering aan *pa, peter, **Roger*** samen het Onze Vader,

**VI :** Bidden wij ook samen tot onze Moeder Gods Maria, het 'Wees gegroet...'

**14. Afscheidsliturgie (Eerst legt V 2 wierook op bij Jef)**

**VI :** Midden onder ons staat het lichaam van **pa, peter Roger**. Op en rond de kist met zijn lichaam liggen bloemen van dankbaarheid en staan kaarsen met licht van hoop. Zo willen we eer brengen aan dit lichaam, om deze mens die erin geleefd heeft, geademd, liefgehad.

**Roger**, we willen je lichaam tekenen met **water**, zoals aan het *begin van je leven*, bij je doop, ook water werd uitgegoten. Zo zegenen wij je nu met levend water, als teken van ons geloof dat je voortleeft in Gods aanwezigheid.

**V 2: Roger**, we branden ook **wierook** voor jou. Wierook om te getuigen dat je in alle eenvoud groot was. Wierook voor jou, omdat in jou ook God aan het licht kwam.

Wierook om je nog even mee te dragen naar het licht en je voorzichtig los te laten.

Moge God jou en ons voorgaan naar het land van vrede en bevrijding, dat ons is beloofd.

**Roger**, met doopwater en wierook zegenen we nu je lichaam.

**CD 6 : Nader bij U, mijn God/ André Rieu/ 3:27'**



## 15. Slotgebed :

**V.1** : Heer God, hoe mooier en rijker de herinneringen, des te moeilijker valt ook het scheiden. Laten wij, doorheen elk gemis, dankbaarheid bewaren om **Roger**.

Ontvang **hem** in uw huis, waar Gij **hem** een plaats hebt bereid en geef **hem** het eeuwige geluk. Door Christus, onze Heer. Amen.

*Mag ik u uitnodigen om **op te staan**.*

## 16. Zending en Zegen :

**V 1** : Laat ons nu gaan in vrede om **hem** die wij dit uur voor het laatst in ons midden mochten hebben, uit onze handen te geven. Wij houden de gedachtenis van **Roger Demaerschalk** in ere en levendig in ons midden. Tot Allerheiligen hangen we het kruisje met zijn naam op, achteraan in de kerk. We blijven **hem** ook gedenken in ons gebed. Ook tijdens de **eucharistieviering** van onze parochie op zondag **20 maart** om **9.30 u.** zullen we zijn naam noemen, voor **hem** bidden, ter gedachtenis aan **hem** een grote **gedachteniskaars** ontsteken die de familie dan kan meenemen.

We leggen **Roger, pa, peter** nu in de handen van de barmhartige God die hem en ons allen moge **zegenen**: de Vader, + de Zoon en de heilige Geest. Amen.

**Intro van 1<sup>ste</sup> spelreeks in het Lindenhof  
( ik vermoed ook, later kenwijsje van het hele dorp)**

**CD 7 : Swinging Safari/ Bert Kaempfert**

*Het kaarsje wordt meegegeven aan de familie.*

*Het kruisje wordt achteraan opgehangen*

## Preek

Dierbare familieleden, broeders en zusters, (**Ev. 63**; Mt. 16, 21 ...)

We nemen vandaag afscheid van deze zeer verdienstelijke man, **Roger Demaer-schalk** deze goede pa en opa, broer, schoonbroer, nonkel, familielid en vriend.

We doen dat **de dag vóór Aswoensdag** aan het begin van de 40daagse vastentijd. En op die dag worden wij er door de **liturgie** aan herinnerd, dat wij *van stof zijn en tot stof zullen wederkeren*; dat wij vergankelijke wezens zijn en dat iedere mens vroeg of laat moet sterven. Maar hoe dikwijls wij er ook op gewezen worden en hoe goed wij die wet van het leven ook kennen, toch valt het ons telkens opnieuw moeilijk om ze te aanvaarden en aan de dood te wennen. Misschien kunnen wij de dood gemakkelijker accepteren als hij toeslaat bij een mens die al een hoge ouderdom heeft bereikt, zoals dat bij **Roger met zijn 94,5 j.** het geval is. Maar toch grijpt ook het sterven van **deze pa en peter** diep in het bestaan van zijn dierbaren in.

En daarom is het goed dat wij hier samengekomen zijn om hen ons medeleven te betonen. De dood nodigt ons immers uit om **van ons vergankelijk leven iets te maken dat de moeite waard is**. En is het **Jezus** die ons geleerd heeft hoe we dat kunnen en daarom zijn wij vandaag hier rond zijn tafel verzameld. Jezus heeft ons op een diepe wijze laten zien dat *een mensenleven pas waardevol is als het in dienst staat van anderen*; dat een mens pas goed leeft als hij zich inzet voor zijn medemensen, als hij elke dag opnieuw zijn kruis opneemt en Jezus navolgt, als hij er toe poogt bij te dragen om door zó te leven, onze omgeving en onze wereld een menselijker en vriendelijker gelaat te geven zoals God dat bedoeld heeft.

En wij mogen vandaag zeggen dat **Roger** dat gedaan heeft, voornamelijk voor zijn *echtgenote Lea*, met wie hij 65 jaar gehuwd was, voor zijn 2 kinderen, 2 kleinkdn, de familie, en de gemeenschap waarvoor hij zich heeft ingezet.

Het zou ons te ver brengen om aan te halen wat **Roger** allemaal gedaan en betekend heeft voor zijn familie, maar zeker ook voor onze plaatselijke gemeenschap en mét onze gemeenschap voor mensen die in landen als Roemenië en Kosovo in nood waren, na én onder revoluties en oorlogen

in hun land. Trouwens zijn **zoon Erik** haalt in zijn **getuigenis** - dat seffens gelezen wordt - al heel veel aan en er komen in het verloop van deze uitvaartliturgie ook wel andere dingen aan bod.

Toch vond ik dat **ikzelf** iets moest zeggen over deze man, die voor mij *één van de verdienstelijkste mensen* was in Hoeilaart die ik gekend heb. Ik **moest** zelf iets zeggen, temeer daar ik in de sociale media, meer bepaald facebook – naar aanleiding van zijn overlijden - zoveel terechte lofbetuigingen aan zijn persoon gelezen heb tot vanuit Kosovo en Roemenië toe. **Roger was dan ook een uitzonderlijk figuur.**

Van jongsaf kreeg hij mede vorming in de **kajottersbeweging** en werd hij getroffen door de *bezieling van zijn stichter*, priester Jozef Cardijn. Daarna heeft hij de vele mannenverenigingen van het toenmalige ACW doorlopen en er heel wat vrienden en strijdmakkers ontmoet. Door de veel te vroege dood van zijn vader Antoine zette **Roger** op 14 jarige leeftijd zijn studies stop en ging hij aan de slag als kostwinner voor zijn moeder en jongere broer *Luc* die zo verder kon studeren.

Zijn moeder had aan de baas van de maatschappij waar haar man had gewerkt, gevraagd of haar zoon niet in dezelfde elektriciteitsmaatschappij kon komen werken en ja, zo belandde **Roger** het grootste deel van zijn loopbaan bij CAE, later Electrogaz en Unerg; eerst in Hoeilaart, daarna in het Brusselse.

Naast werk en gezin, had **Roger** nog energie over om allerlei initiatieven uit te werken, want stilzitten kon hij niet. Hij ontplooidde zich tot een *organisator, bezieler* en *motivator*, maar ook tot een denkende werker die **minstens 2 keer geleefd** heeft. Niets was hem te moeilijk of te zwaar. Alles kon hij aan!

Vanuit de bekommernis dat er geen gepaste ontmoetingsruimte was voor de christelijke verenigingen van onze parochie, richtte hij samen met medestanders de VZW Christelijke Sociale Kring op met de bedoeling een zaal te kopen voor die verenigingen. Het eerste idee ging echter niet door en uiteindelijk kwam de groep terecht bij de pastoor en de toenmalige oude parochiezaal die aan het verkommeren was en richtte hij en zijn vrienden er 'het Lindenhof' op, wat zijn grootste werk was

De accommodatie die zij ter beschikking kregen, omvormden zij vanaf 1962 - door zelf de handen uit te mouwen te steken - tot een ontmoetingscentrum die in het leven van vele Hoeilanders een begrip werd. Daar groeide ook de Hoeilaartse gemeenschap verder uit. En altijd moest er aan het complex verder gewerkt worden, en werd er allerlei georganiseerd o.m. om geld in het laatje te krijgen om de materialen voor de werken aan de zaal te bekostigen, want het werk zelf deden zij gratis.

Maar ook andere organisaties - die hulp konden gebruiken - kregen zijn aandacht: het Kinderdorp, Papoua waar zijn tante Zuster Jeanne missionaris was, onze katholieke school Sint-Clemens, de parochie waar hij een tijd in de raad zetelde en ook jaren lector was enz. Met de steun van de gemeenschap die hij mede had gesticht, zette hij allerlei hulpacties op gang in Roemenië en Kosovo.

**Roger** ontpopte zich zo tot een **centraal figuur** in het sociaal gebeuren van Hoeilaart.

Om heel die inzet werd hij ook gelauwerd, maar hij zorgde er op de eerste plaats toch voor dat anderen geprezen werden.

Hoewel hij zich lang krachtig voelde, moest hij toch aanvaarden dat zijn krachten afnamen en hij de laatste jaren ziek werd. Daarenboven verloor hij in 2017 **Lea** zijn steunpilaar en helpende hand gedurende 65 j. huwelijk. Toch bleef hij kranig en nam hij tot bijna op het einde deel aan het gemeenschapsleven, ook v. onze geloofsgem. Zijn kinderen en speciaal zijn dochter **Christa** - die heel haar leven bij hen thuis is gebleven -, hebben hem bijgestaan vooral in de laatste moeilijke jaren. De laatste 5 weken verbleef hij in ons WZC, waar hij nog Covid opliep, waaraan hij gestorven is, nadat we hem gesterkt hadden met de laatste genadetekenen v.d. kerk.

Omringd door zijn dierbaren, is hij nu definitief naar de Heer toegegaan om er zelf nieuw leven te ontvangen en de dierbaren die hem ontvallen waren te gaan vervoegen.

Wij vertrouwen erop dat Mensenzoon zijn belofte gestand doet en zijn volgeling **Roger**



nu beloond voor zijn daden, door hem op te nemen in het leven dicht bij God in heerlijkheid. Met deze en andere gedachten en gevoelens en met onze eigen herinneringen aan hem willen wij allen hier even **rustig en in stilte verwijlen** bij het lichaam dat ons van hem is overgebleven.

## Roger Demaerschalk

6 Juni 1927 – 24 februari 2022

**GETUIGENIS ERIK:** Dag pa, Dag Peter, Dag Roger,

Wat een meneer, een grote meneer zou ik zeggen want dat was je wel. Vanaf je veertiende moeten gaan werken omdat je vader was weggevallen, en dat was geen sinecure. Maar voor jou lukte dat allemaal.

Je groeide verder op en leerde ons ma kennen, de kleine grote madam van de lingeriewinkel.

Jij was druk doende met je werk en daarbuiten kwamen de talrijke dingen die je organiseerde in en rond het dorp, tot in Roemenië toe.

Toen je gezin net uitgebreid was met Christa en Erik, kreeg je tijdens het organiseren van een Vlaamse kermis een auto-ongeluk. In het ziekenhuis werd je aan kant gelegd omdat er niets meer aan te doen was. Maar met de wil van een assistent en de wil van jou zelf, raakte je er na een paar weken gewoon door en deed je verder.

Het begon met het bouwen en verbouwen van het Lindenhof, je paradepaardje waar je zo trots op was. De Vlaamse kermissen, Het Hele Dorp, de talrijke spelreeksen waar bijna heel de dorpsgemeenschap aan deelnam. Hij zette zich in voor Papua en dan tenslotte de hulptransporten naar Roemenië en Kosovo. enzovoort, enzovoort.

Al kunnen we er gerust ook bijzeggen dat wij thuis niet altijd vrolijk werden van het moment dat je weer iets nieuws wilde organiseren.

Niet voor niets werd je ook de parel van Hoeilaart in 2009, kreeg je de pluim in 2013 en de gouden Pien in 2018.

Komt daarbij nog de talrijke aanpassingen, verbouwingen, verhuizingen van Erik en zijn winkels die je ook gewoon op jouw schouder nam, want Roger dat was een doener. En ja, jij maakte ook fouten, zoals we allemaal wel eens doen, maar dan zei je: waar mensen zijn wordt er gemenst.

Je kon moeilijk aannemen dat je oud werd want je kon fysiek niet meer zoveel doen ook al door je ziekte die stilaan jouw leven bepaalde. Je noemde het de "peijeroi". Je begon je meer te interesseren in hoe de hele wereld, de mens en de dieren in mekaar zitten. Dagen documentaires kijken, soms tot grote ergernis van de rest van de familie.

Aan techniek van de hedendaagse tijd, daar hield je je niet mee bezig, maar toch vroeg je jezelf telkens weer af hoe het technisch toch mogelijk is om bijvoorbeeld een pc of gsm te laten werken.

Ik kan hier nog een hele waslijst opschrijven van wat jij deed of hoe jij dacht maar dan ga ik nog teveel dingen vergeten. Roger is echt een man uit de duizend. Zo maken ze er geen meer.

Je ging er gewoon telkens weer voor, stoppen stond niet in jouw woordenboek. Ook voor je ziekte wilde je het record breken om de langst levende daarin te zijn. Het lukte je allemaal.

En dat deed jij tot je laatste minuut, vechten tot je niet meer kon.

Pa, wat heb je het fantastisch gedaan, we gaan je zo vreselijk missen, maar nooit of te nimmer vergeten. Slaap zacht.